

ACC. N:R M. 11331:1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Erante Skåhle, Perstorp*
Härad: *N. Åsbo* Berättare: *Oliver Jensen*
Socken: *Perstorp* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1949* Född år _____ i _____

Lagor och sägner om skapelsen. s. 1-3. LUF 23.

Sagor och sägner.

Lu f. 23

1.

Utgör endast brottstycken ur samtal
gubbar emellan, som man ej fick avlyssna
som barn, men något uppnappades alltid.
2. Om kvinnans skapelse (och mannens), som här de
bida blevo besköffade mellan beuen. Före
syndafallet voro bida slätstruket skapade
och saknade organ för avelse. När de dross
är paradiset, skulle de övar ett risgärde
och där hängde en av djävulens ormmångar
som bet sig fast mellan beuen på Adam
och där blef den sittande. Adam svar och
sade "de va sata jävelen." Efter kom Eva
och han var lite tung i gumpen, så hon kom
ej över så lätt som Adam, utan rev en jul
skräma mellan sina ben av en rispinne. När
Adam sig skräman sade han: "de va hælveté".
Sedan dess har Adam ofta försökt få in

djävulen i belöftet så tängt att han skulle
blitt där, men har alltid misslyckats.

7/ Adams äpplets tidkonst: Här vår Herre. blev
på det klara med att det stals äpple i hans
trädgård, som han rusande och skrek på
Adam. Denne som just höll på att mumsa i
sig sista biten, blev så rädd så han svalde
"skrabban" = kärntusset, men han fick inte ner
det, utan det sitter där ännu [de sedor där
o tjerrar inu.]

9/ Haren brast i gapskriatt över något fröligt
som vederfars hans granne och också näven,
han skrattade så läppen sprack.

Aspen skälvar därför att stycket överst på
hans bröst togs av ett aspstråd. Det blir
och så gärna blodprickar på aspens blad.

14/ Det lossnade en "knast" i en bottenbröda
för "Noakke" och han visste sig ingen räd

fåta hölet. Han hade rökat på fan spjäl
med i arken, och denne erbjöd sig mot ett
visst vederlag hålla hölet tillstängt med
svansen. Så satt fan där en god stund, men
blev förkyld av det kalla vattnet mot ändan.
Så fick han en häftig nysattack, och då rök-
de han samtidigt "släppa se" och det så
kraftigt att hela arken, på grund av gas-
trycket genom hölet ut i vattnet. Flög upp
på berget Ararat.

14/ Giraffen ville inte med i arken, men när
så floden kom ändgades han trawa iväg upp-
åt bergen. Kom till sist upp på ett högt
berg, där han trodde sig fredad, så han
stannade kvar där. Men det visade sig
inte vara högt nog, utan allt eftersom
vattnet steg, fick han sträcka på halsen
mer och mer. Därför har den blivit något lång.